जनानि भोक्तुं योग्यानि द्रव्याणि आभर अस्मान् प्रत्याहर। अस्या ऋचः विनियोगबौधायनगृह्येऽभिहितः, यज्ञियात्काष्ठादग्निं मथित्वा श्रोत्रियागाराद्वाहृत्य व्याहृतिभिर्निर्युज्योपसमाधायोपतिष्ठते जुष्टो दमूना इति॥

अथ द्वितीयामृचमाह। "अग्ने शर्द्धं महते सौभगाय। तव द्युम्नान्युत्तमानि सन्तु। सञ्जास्पत्यꣳ सुयममाकृणुष्व। शत्रूयतामभितिष्ठा महाꣳसि" इति। हे अग्ने अस्माकं महते सौभाग्याय शर्द्धं उत्साहस्व तव सम्बन्धिनि उत्तमानि मणिमुक्तादीनि अस्माकं सन्तु। सञ्जास्पत्यं जायापतिभावं सुयमं सुष्ठु नियतं समाकृणुष्व सम्यक् सम्पादय। शत्रूयतां शात्रवमिच्छतां पुरुषाणां महाꣳसि तेजांसि अभितिष्ठ अभित आक्रमस्व। अस्य मन्त्रस्य वैमृधोऽष्टौ स्विष्टकृतः पुरोऽनुवाक्यारूपेण विनियोगमापस्तम्बो दर्शयति, शर्द्धवत्यौ संयाज्ये अग्ने शर्द्धं महते सौभगायेति॥

अथ तृतीयामाह। "अग्ने योनोऽभितो जनः। वृको वारो जिघाꣳसति [१]। ताꣳस्त्वं वृत्रहञ्जहि। वस्वस्मभ्यमाभर" इति। हे अग्ने यः शत्रुजनः वृको वृकसदृशः आरण्यश्वा यथोपद्रवकारी तथोपद्रवकारीत्यर्थः। अतएव वारः अस्मद्व्यवहारस्य निवारकः सन् सर्व्वतोऽस्मान् जिघांसति हन्तुमिच्छति। हे वृत्रहन् वैरिघातिन् अग्ने तान् वृकसदृशान् जहि मारय। अस्मभ्यन्तु वसु धनमाभर सम्पादय॥

अथ चतुर्थीमाह। "अग्ने योनोऽभिदासति। समानो